

Perdonim si no 's tracta de celebritats profitosas á la societat; no, tot al revés. Aqueixas, per desgracia, constituheixen una raresa, en lo temps que correm y no troban apenas imitadors.

Celebritats nascudas en lo terreno de la ciencia y la justicia, sobre tot en l' última, serán aviat casos verdaderament excepcionals.

Per desgracia trovan mols mes imitadors los Pep-Gitanos. Tetus, Noy de Tona y una carrilera que 'n citaria, de la familia dels inofensius.

Mes no descarrilem, y anem á nostre objecte. Vostés no coneixen á n' en Pau? Conforme, però 'l varen coneixer los avis de nostres avis.

Jo á esser franch, no 'l conech tampoch, mes li vist d' esquena moltes y moltes vegadas, com ab seguretat l' haurá vist algú de vostés.

Pero, bé, 'm dirán, ¿de quin Pau parla? Pues nada menos que de 'n Pau de la Creu. Com los hi he dit, es una celebritat, que la tradició farà viurer molts y molts anys.

Hi habia, anant á La Roca, una creu que senyalava 'l terme de nostre vila; donchs bé, á mesura que dita creu anava desapareguent, s' alsavan orgullosas las parets del casal de 'n Pau; las bruixes, l' ajudaban en nits de fosca á tragar las pedras una á una y tant bell punt de la creu no 'n quedá rastre, va esser acabada l' obra de 'n Pau, qui posá la Verge que coronaba la creu per canaló del casal y pera mes escarni de boca-enterra.

Mes lo pobre home, no se 'n va riurer del tot. Estaba en certa ocasió, clavant un clau sobre 'l finestral del mitj pera penjarhi las figas de secar, quant de cop y volta li vèntaren aytal patecada, que 'l varen deixar plantat allí mateix.

Encare avuy, si passeu per 'l carrer del Portalet lo veureu, d' esquena á la gent, ab las camas recargoladas, y las mans al clatell, com si temés que son sacrilegi demana encara una altre patecada.

Paus n' hi ha molts per l' istil d' aquest, mes ja'm contento en presentals' hi 'l qu' anomena la tradició, y bé s' encarregará aqueixa, ab lo temps, d' afeigirne algun altre, que no falta bon planter.

CLAR Y NET.

Sonet

Nadal n'es arriuat ab sa frescura
 Arreu se venhen neulas y furróns
 Pollastres y gall's dindis y capóns
 Y tots los animals de la natura.
 Lo ví mes predilecte avuy s' apura
 Joyosas van las noyas y els minyons
 A Esglesia á refilar tendras cansons
 Rublerts sos cors de goig y de dolsura
 Tothom en aquest jorn, alegre ensuma
 Plahér qu' al rich y pobre n' es igual,
 Puig deixa avuy aquell, lò que l' abruma
 Y olvida el pobre avuy sa sort fatal
 Llensant dels folls pesars la negra escuma
 Sisquer per un moment, per *Sant Nadal*.

G. CONFORTATIU.

Los Reys

SONET

Era la nit dels Reys. La quitxalleta
 la sabata al balcó treya orgullosa.
 Jó pensant que tal volta alguna cosa
 me podia portá una ma distreta:
 Vaig posarne també á la finestreta
 ma parella de botas mes hermosa,
 y al llit aní, esperant l' hora ditxosa
 d' anar á recullir la *joguineta*....
 Y quan al despertar, sens ni vestirme,
 á la finestra vareig diríirme,
 ¡oh dolor! fou tot hu en allá acostarme,
 com surtir de ma boca mil bravatas;
 donchs tot buscant buscant vaig adonarme....
 que m' habian *pispat* las dos sabatas!

FELIX ROURA.

